

מחנות-הקיץ — הן בארץ ישראל, בכפר חב"ד, והן בחוץ לארץ, ובמיוחד בסביבות ניו-יורק — יקבלו על עצמם לנצל תקופת הקיץ (שאו העבודה היא בנקל יותר)¹¹⁷ באופן שבזמן הקיץ עצמו "ילכו מחיל אל חיל"¹¹⁸ בלימוד התורה ובקיום המצוות בהידור ובהנהגה טובה, ומצד המצוה "זאהבת לרעך כמוך"¹¹⁹ — ישפיעו גם על מכריהם, חברים, ידידיהם וקרוביהם, שיתמסרו יותר לעניני תורה ומצוותי, וכך ינצלו את הקיץ כדבעי, במילואו, ואז יהי' — כהנוסח הרגיל אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר¹²⁰ — קיץ בריא וקיץ שמח, וימשיכו בריאות שמחה וטוב לבב על כל השנה כולה.

כ. (ואח"כ אמר):

נמצאים כאן מנהלי מחנות-הקיץ הן לבנים והן לבנות, וגם המדריכים, ואולי גם מהילדים שיסעו לשהות שם, ומסתמא גם באי"כח דמחנות-הקיץ שבמקומות אחרים, בארץ הקודש וגם בשאר המדינות, וביחוד אוסטרליא ודרום אמריקא.

ובכן יהי' שהשהות בה"מחנות" יהי' מתוך בריאות ושמחה, ולאח"כ ימשיכו זאת על כל השנה כולה,

באופן ש"ראו כל בשר" — המורים וההורים והילדים עצמם — "כי פי הוי' דיבר"¹²¹ — שניצלו את הקיץ כפי רצון הקב"ה, ולכן נתן הקב"ה ברכתו במילואה — בריאות בגוף ובריאות בנשמה, ונחת אמיתי מכולם, שזהו נחת יהודי ונחת חסידותי. [כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה למנהלי מחנות-הקיץ לומר "לחיים"¹²²].

* * *

כא. כל זמן ש"אוחזים" עדיין ב"ופרצת" — ומסתמא ישנו עדיין איזה רושם מזה... — ברצוני להזכיר את המנהג שהנהיגו בשנים האחרונות¹²³, להתנדב ב"ב"י"ג תמוז עבור המוסדות שנקראים על שם בעל השמחה והגאולה.

תיכף אצטרך גם לומר מוסר... הן לומר דברי-המוסר והן לקבל את דברי המוסר... לומר לעצמי: "שלום עליכם" "עליכם שלום", "א גוטן טאג", "זייט געזונט"...
121 ראה גם שיחת י"ב תמוז דאשתקד ס"ל (תו"מ ח"כ ע' 132). ושי"ג.

117 ראה תו"מ ח"ט ע' 353. ושי"ג.
118 קדושים יט, יח.
119 ראה שיחת יבי"ג תמוז תשי"ה בסופה (סה"ש תשי"ה ע' 116).
120 כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר בכת' שחוק: המאמר — צריך אני לומר, וגם את השיחה, וגם לנגן ולשתות צריך אני בעצמי;

וכאמור לעיל שזוהי גאולה של ה"ראש" ומוחין, וכיון ש"בתר רישא גופא אזיל", הרי כל אלו שיש להם איזו שייכות לזה, עולים הם בעלייתו, ובמילא הרי זו שמחה וגאולה שלהם, ובהם תלוי הדבר שגאולה זו תהי' באופן שה"מסתתר" עצמו יכריז ויזעק שזוהי "אתה", ובאופן שיהי' נראה בעיני כשר, ועד שיהי' ניכר גם בחשבון שבכניק! ...

וכל אלו שרצונם שיזכירו אותם על האוהל בקשר עם ענין זה — יציינו שמם ושם אמם על פתקא בפני עצמה, ונדבת לבם הטהור על פתקא בפני עצמה (ואלו שרוצים דוקא ביחד — יוותרו להם... העיקר שיתנו נדבתם).

וכרגיל יעשו זאת בהעלם, כלומר, שלא יכריזו שפלוגי נתן כך וכך אלפים ופלוגי כך וכך אלפים (ובמילא יוכל להוסיף עוד יותר...), כך שיהי' זה "דבר הסמוי מן העין"¹²², שאז אין שליטה לענין בלתי-רצוי.

וכיון שהקב"ה מבקש "ובחנוני נא בזאת אמר ה' צבאות.. והיריקתי לכם ברכה עד בלי די"¹²³ — הרי עי"ז תומשך ברכתו של הקב"ה באופן ד"להניח ברכה אל ביתך"¹²⁴.

יחלקו עתה את הפתקאות, וכל אחד יתן כמה פעמים ככה לגבי מה שנתן בשנה שעברה, ובשמחה ובטוב לבב.

והרי הקב"ה הוא "בטוח" שיקיים הבטחתו: "עשר בשביל שתעשר"¹²⁵, כפשוטו, שלא זו בלבד שע"י לא יחסר ח"ו, אלא שיתוסף עוד יותר, לכל-הפחות עשר פעמים ככה, וכל המוסיף מוסיף לו.

כב. (ואח"כ אמר):

"קול קורא" לכל התלמידים של תומכי תמימים: כיון שההנהלה עומדת במצב של ישוב הדעת מה עליהם לעשות — אזי תחילו כולכם לצעוק "ופרצת", ועי"ז תפעלו גם פריצת ההגבלות של ההנהלה.

(לאחרי שהתלמידים צעקו "ופרצת", אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שינגנו תיכף ניגון, ועמד מלוא קומתו ורקד על מקומו).

* * *

כג. בין התקנות של בעל השמחה, ישנה גם התקנה ללמוד השיעור תניא כפי שנחלק לימי השנה, לומר לאחרי התפלה בבוקר השיעור תהלים כפי שנחלק לימי החודש, וללמוד השיעור חומש כפי שנחלק לימי

124) שבת קיט, א. ושי"ג.

122) תענית ה, ב. ושי"ג.

123) יחזקאל מד, ל.